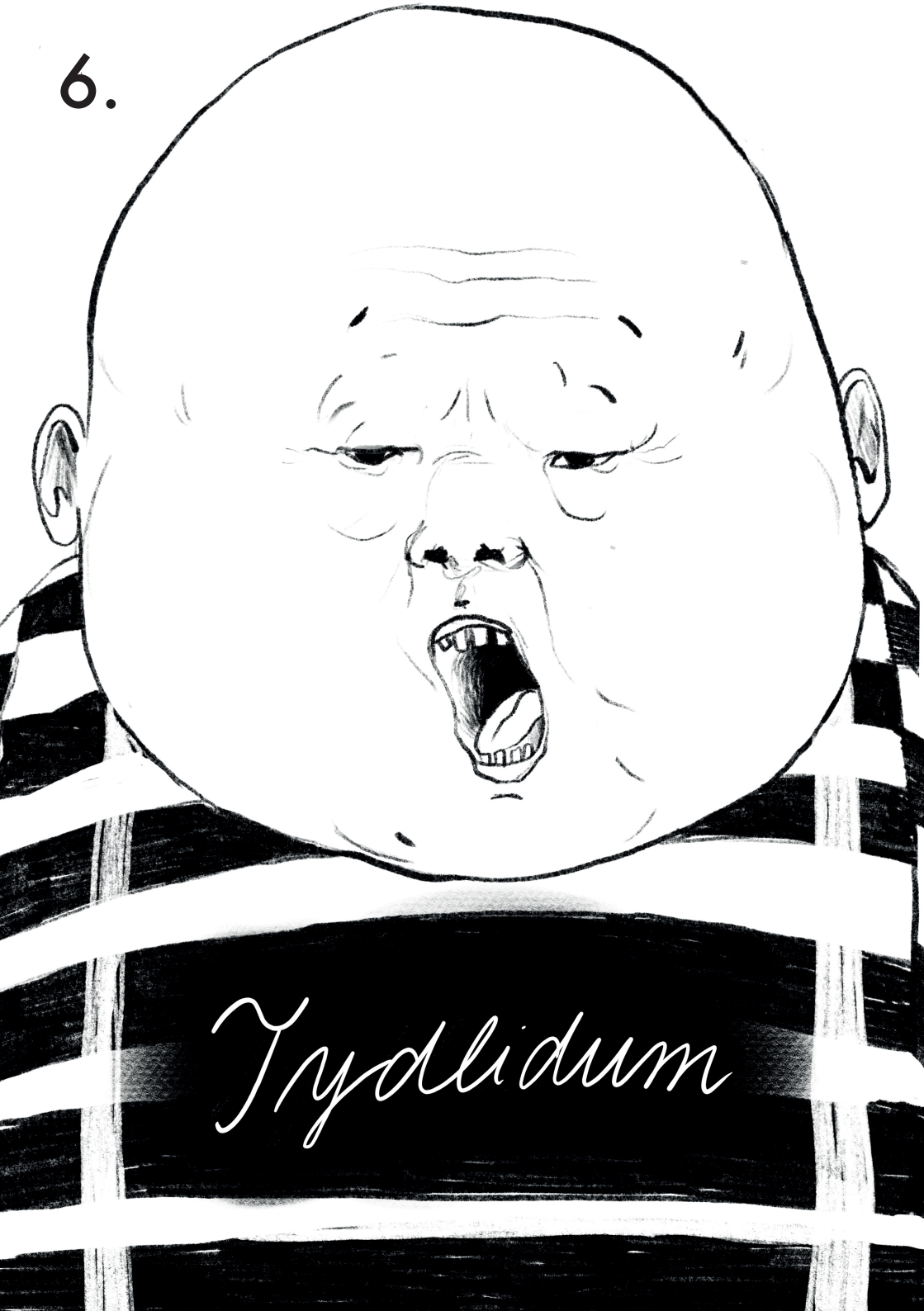

6.

Tydlidum

ÚVOD

REDAKCE

Milí čtenáři,

včerejší den byl opět velmi náročný, jde totiž pomalu ale jistě do tuhého, naše setkání s turisty je totiž blíž a blíž. Hned po návratu z říše snů a výborné reggeli jsme se opět pohodově intenzivně protáhli s Divíšem. Na školeníčkách jsme se učili karate, dodělávali filmy s malými já nebo patráli po vrahovi. Po mittagessen nastalo již klasické relaxační APP.

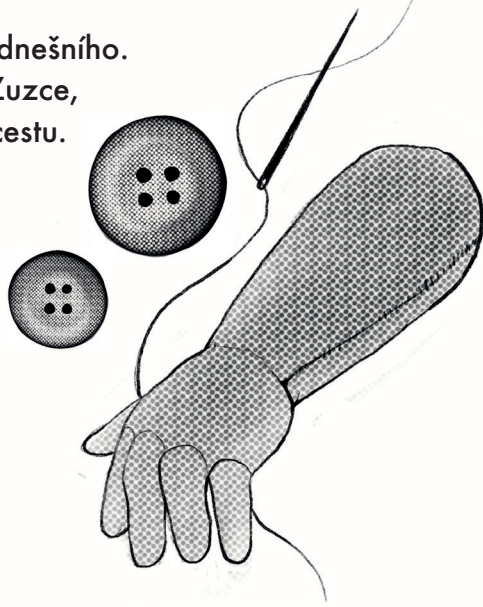
Teambuilding byl tentokrát už opravdu velmi intenzivní, jelikož už pomalu ale jistě připravujeme velké davové scény plné zpěvu a velkých organizovabých scén.

Po kolaci jsme se ocitli ve světě ryb, do kterých jsme se dokonce pomocí síly říše divů proměnili, což bylo místními úředníky stvrzeno obdržením našeho vlastního rybího občanského průkazu. Měli jsme to štěstí a objevili se rovnou doprostřed voleb do vlády ryb, a tak jsme si vytvořili vlastní rybí politická sdružení. Narušila nám to však kočka Šklíba, se kterou jsme se ale naštěstí domluvili a vše nakonec vyřešili.

Přejeme všem hodně sil do dne dnešního.

A posíláme mnoho pozdravů i Zuzce, která musela odjet na služební cestu.

Vaše redakce Tydlidumu

ŠKOLENÍ/ČKA

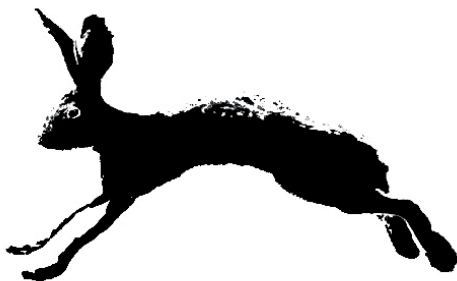
NAPOJENÍ S HISTORIÍ——Matěj

Před nějakou dobou se odehrálo školení napojení s historií a já jsem tu od toho, abych vám přiblížil, o čem vlastně bylo. Vyrazili jsme na trasu klášter - soutok Želivky a Trnávky - kaplička - COOP - hřbitov. Po cestě jsme se na zmiňovaných místech zastavovali a vnímali okolní atmosféru.

Pomalu jsme se na místa napojovali a postupně vypouštěli nahromaděnou energii pomocí zvuků a pohybu. Bylo to tedy školení velmi meditativní a plný nakrmení naší duše. Věřím, že si všichni účastníci zeškolení odnesli mnoho a odcházeli s nasycenou duší.

DIVOŠENÍ——Diviš

Divošení bylo divoké, tak se nediv, že to bylo divoké. Divoš divoký Díva v nás probudil divochy.

ZASLECHNUTO

Ty máš křeče a já jsem
křeček.

-Lucie Nině-

Kde je Michal?
-Řeší problém s tiskárnou.
A rozchodili jste to?
-Ne, myslím, že si musí
odpočinout.
Michal?
-Ne, ta tiskárna.

Vypadáš jako kdybys
dostal úpal. Nebo se tak
alespoň chováš.

To bude baštizna.

- Váša -

HOUSEŇÁKOVA HÁDANKA

Ve stínu žáru spočívám,
místo za mnou nikdo neví k čemu,
bystří ale ví,
že osvětluje.

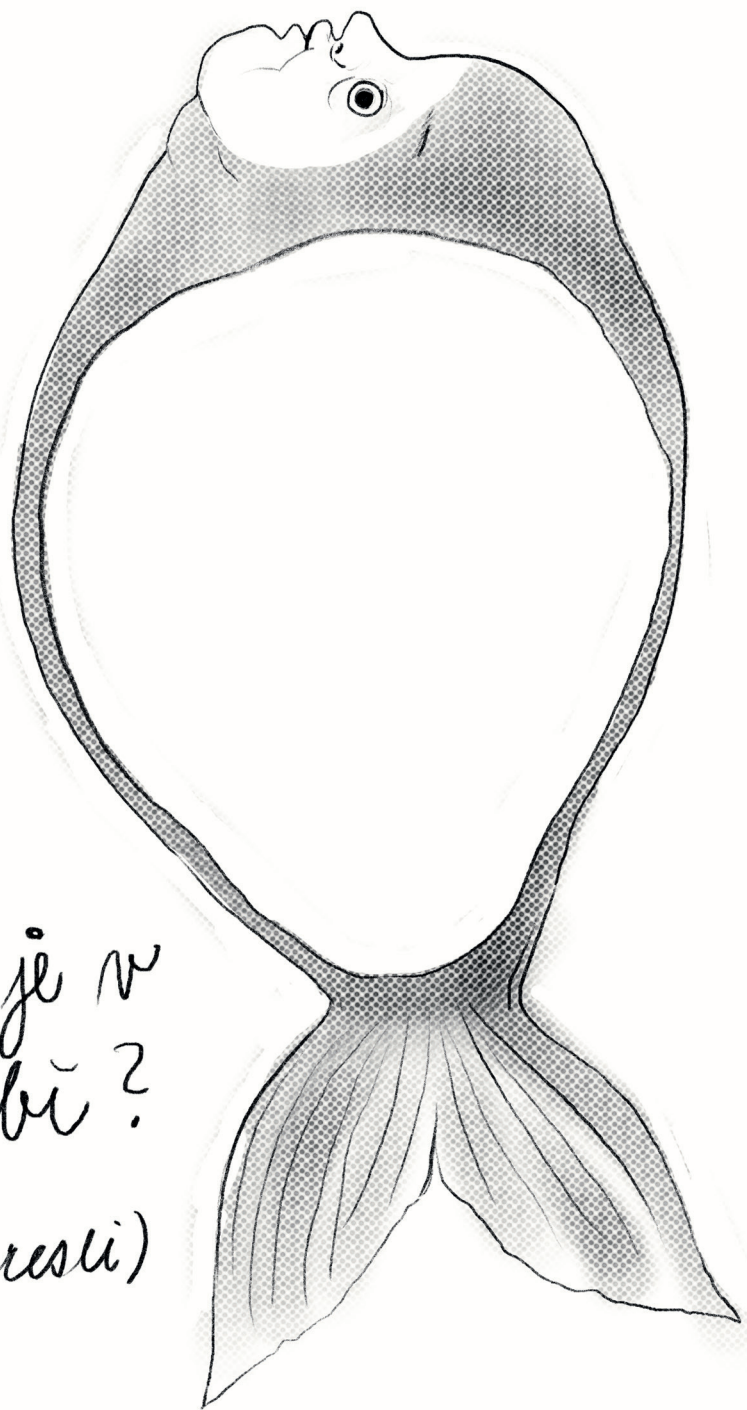

ALENKO!

.A když jsem časem narazil,
Že nevím, jak jít dál,
A snažil jsem se vysvětlit,
Že bych si odpočinul -
„Řeknu to příště..." „Teď, jen teď!"
Jejich hlas štěstím stkal.
Skládal jsem kousek po kousku,
Až byla říše celá.
Vše pořádně se probudilo -
Příběh byl hotov zcela.
My domů jsme se vraceli,
Sluncem osluněná těla.
Alenko! Příběh podávám
Ti pokud možno jemně.
Měj ho tam, kde jsou dětské sny,
Kde není místo temné.
Stejně jako květy poutníka,
Co odešel ze země.

Co je v
rybí?
(dokresli)

Co je to za místo, kde všechno je jinak,
karty živé jsou, zázraky na dosah, kde
zvířata mluví s rozumem a vše je vzhů-
ru nohama?

CO NÁS ČEKÁ...

15. ČTVRTEK

RÁNO

8.00 - návrat z říše snů

8.30 - reggeli

DOPOLEDNE

9:00 - mimořádný meeting

- školení a školeníčka:

1) SFX aneb makeup trochu jinak

2) vyšívání

3) Z & Z aneb Základy Zátěží

4) origami

5) hmota II.

6) upppp - cykluj

7) ohm.

11:00 - coffeebreak

13:00 - mittagessen

13:30 - animační poobědový program

ODPOLEDNE

14:30 - teambuilding

18:30 - kolacja

VEČER

20:00 - praxe

22:00 - odchod do říše snů

ALENKA V ŘÍŠÍ DIVŮ

1.kapitola

Do králičí díry

Když po chvíli zjistila, že se s ní dál nic neděje, rozhodla se ihned jít do zahrady. Ale běda! Když došla ke dveřím, shledala ubohá Alenka, že zapomněla zlatý klíček. Když se chtěla vrátit ke stolku, zjistila, že na něj nemůže nikterak dosáhnout; viděla jej zcela zřetelně sklem stolku. Pokoušela se tedy, jak nejlépe dovedla, vyšplhat po jedné z jeho nohy, ale ta byla příliš hladká. Když se ubožačka marnými pokusy úplně vyčerpala, sedla si a plakala. „Tak a teď dost, pláčem nic nespravíte!“ řekla si k sobě hodně rozhodně.

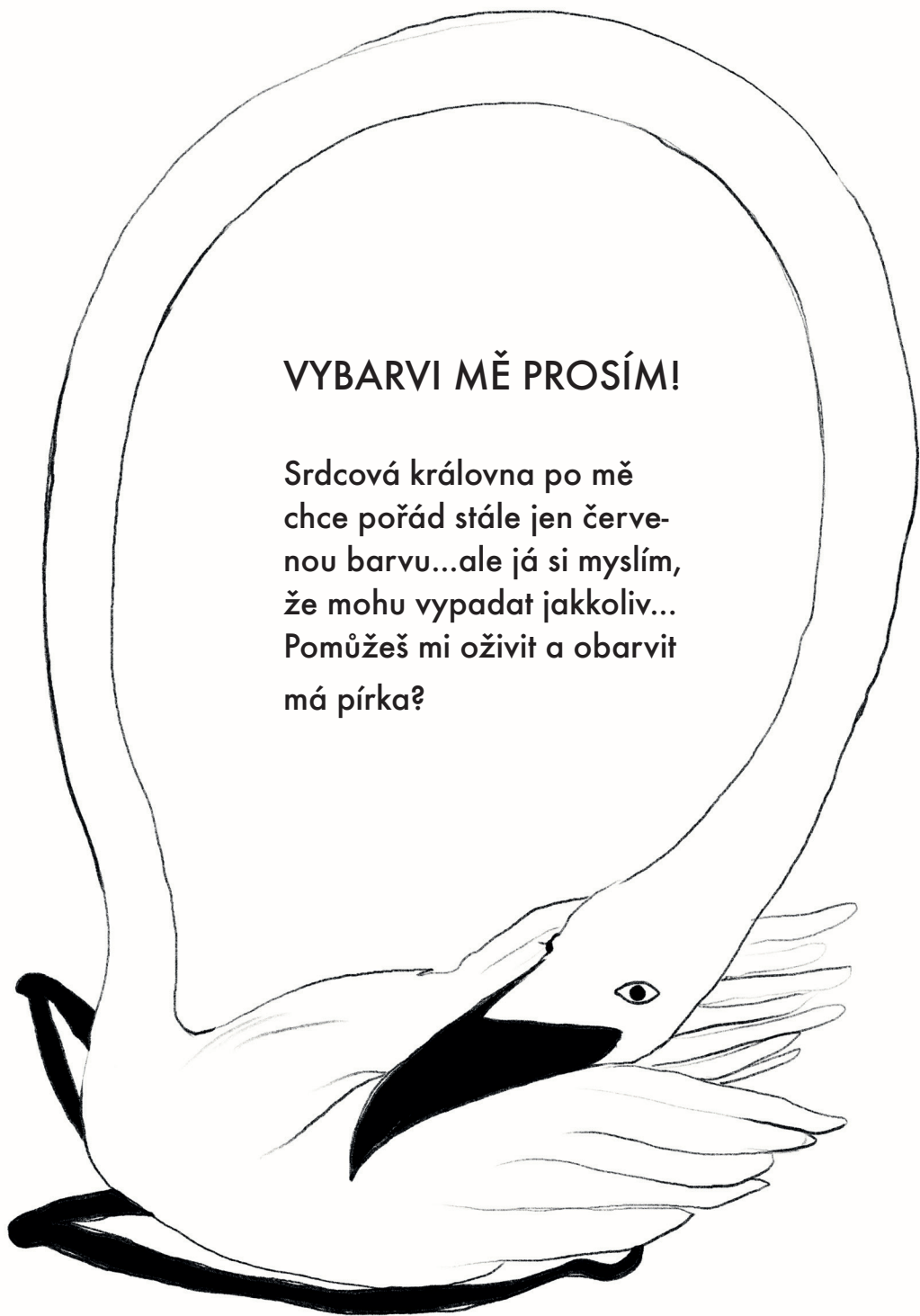
„Radím vám, abyste toho tu chvíli nechala!“ Alenka si pravidla dávala velmi dobré rady (ač se jimi velmi zřídka řídila) a někdy si vyhrocovala tak přísně, že jí slzy stoupily do očí. Pamatovala si, jak se jednou pokoušela napomenout se za to, že se chtěla osadit ve hře v kroket, kterou hrála sama proti sobě, neboť toto podivné dítě si velmi libovalo v tom, že dělalo, jako by bylo dvěma osobami. „Teď však není nic platno dělat, jako bych byla dvěma osobami,“ řekla si Alenka - „Vždyť ze mne zbylo sotva na jednu slušnou osobu!“

Brzy však spočinula zrakem na malé skleněné krabičce ležící pod stolem; otevřela ji a našla v ní malý koláček, na němž byla rozinkami krásně vysázená slova: SNĚŽ MNE! - „Dobrá, tak tedy sním,“ řekla Alenka. „Uděláš-li mne větší, budu moci dosáhnout klíče, a uděláš-li mne menší, podlezou pod dveřmi, a tak se tím či oním způsobem dostanu do zahrady, a je mi tedy jedno, co se stane!“ Snědla kousek a řekla si úzkostlivě: „Kterým směrem? Kterým směrem?“ - držíc si ruku na temeni hlavy, aby se přesvědčila, kterým směrem poroste. Byla velmi překvapena, shledavši, že zůstává nezměněna. Ono se to sice pravidla tak stává, když člověk jí koláč, Alenka si však už tak zvykla očekávat samé mimořádné události, že jí obvyklý průběh života připadal hloupý a nudný.

→ ...POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE

VYBARVI MĚ PROSÍM!

Srdcová královna po mě
chce pořád stále jen červe-
nou barvu...ale já si myslím,
že mohu vypadat jakkoliv...
Pomůžeš mi oživit a obarvit
má pířka?

Váš Matěj a Nina